

SIENNA COLE

ÉLME- JÁTÉK

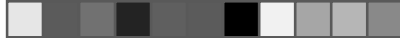
SIENNA COLE

ÉLME- JÁTÉK

á**l**omgyár

ÁLOMGYÁR KIADÓ
2019

Keresd a szerző ajándék novelláját:
<https://www.alomgyar.hu/ajandek-novella>

A szerzőtől az Álomgyár Kiadó gondozásában megjelent:
Négyszáz nap szabadság, 2017
Lefelé a folyón, 2018
Reményszimfónia, 2018

Copyright © Sienna Cole 2019
Hungarian edition © Álomgyár Kiadó
Minden jog fenntartva!

Borítóterv: Faniszló Ádám
Szerkesztette: Kalocsai Judit
Korrektúra: Hoppe Adrienn
Tördelés: NovaBook

ISBN 978-615-5929-25-0

Álomgyár Kiadó, Budapest, 2019
Felelős kiadó: Nagypál Viktor

Elérhetőségeink:
+36 30 487 3552
admin@alomgyar.hu
www.alomgyar.hu
www.facebook.com/alomgyar

Nyomta és kötötte a Korrekt Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Barkó Imre

Bullying: A megfélemlítés ismétlődő agresszív magatartás, melynek célja a másik ember szándékos bántalmazása (fizikai vagy mentális formában). Az egyén olyan viselkedése jellemzi, amellyel egy másik fölött hatalomra tehet szert. [Besag, V. E. (1989) *Bullies and Victims in Schools*. Milton Keynes, England: Open University Press]

I.

Tim Ellis tudta, hogy aznap meg fog halni. Enyhe izgalom borzolta a halántékát, de félelmet nem érzett – ez az érzés már eltűnt belőle, csak tompa lüktetést tapasztalt a gyomrában, és gyűlöletet, mely lassan öló, halálos méregként áradt szét az idegpályáin. Közönyös mozdulatokkal öltötte magára a leggyakrabban viselt, fekete farmerjét és a szürke, Adidas logós kapucnis pulóvert, amit az anyja tegnap vasalt ki frissen. Felhúzta a kopott, megviselt tornacipőt, összefogta a tarkóján vállig érő, sötét haját, a végére már csak a vastag, fekete keretes szemüveg maradt. Az ágyán ott hevert az iskolatáskája és a gitártokja. Teljesen felesleges volt magával vinnie a teljes felszerelését, mégis rutinszerűen bepakolt a hátizsákba, még az anyja által sebtében összedobott uzsonnás dobozt is elsüllyesztette benne. Mindenki más úgy hitte, hogy ismét egy átlagos hétköznapi reggele virradt rájuk, de ő a zsigereiben érezte a bizonyosságot, hogy ma mindennek vége. Az egész élete eldőlt, amikor a gitár helyett egy Marlin 336C típusú vadászpuskát helyezett a tokba.

Még egyszer, utoljára végignézett magán a tükörben. A szeme acélosan csillant, de üres volt, mint egy elhajtott konzervdoboz. Felkapta a táskákat, majd elindult a kijárat felé. Odaköszönt az anyjának, aki a reggeli mosogatás

befejezésével igyekezett. Az apja már a garázsban állt menetkészben – csak egy futó pillantást vetett megtermett, izmos alakjára, ami csakhamar eltűnt a volán mögött. Samet már nem látja; két hete találkozott vele utoljára. Csupán egy röpké gondolatot pazarolt rá, mielőtt ráfordult az iskola felé vezető útra. Hat óra negyvenöt volt.

A Lincoln Way-en buszra szállt, öt megállót utazott, és közben azon gondolkodott, vajon bárki is sejt-e valamit a szándékairól. Vajon az az idős nő, aki rosszállóan megbámulta, mikor felszállt, érez valamit? Vagy azok a lányok, akik elfintorodva végigmérték? Dögöljenek meg mind! Az összeset kinyírhatná. De Tim nem szándékozott eltérni az eredeti tervétől. Elfordította a fejét, és az útra szegezte a tekintetét. A busz behajtott a Golden Gate Parkba. Utoljára látja ezt a kibaszott parkot a kibaszott fáival és a kibaszott emberekkel, akik le se szarják az egészet. Megkönnyebbülés lesz mindezt maga mögött hagyni.

Megnyomta a leszállásjelzőt, majd a Balboa utcánál leszállt a buszról. Innen gyalog folytatta tovább az útját az iskola felé. Pontosan nyolcszáz méter – rengetegszer megszámolta már. Egyedül a számok kísérték útján; velük társalgott, őket ismételte magában, ahogy vonszolta magát sorsa rideg aszfaltcsíkján. Gyorsan túl akart esni az egészen; precízen és előre megtervezetten cselekedett. Átvágott a parkolón, majd kettesével szedve a lépcsőfokokat, felszaladt a főkapuhoz. Még meggondolhatta volna magát, de nem tette: vállán a gitártokba rejtett vadászpuskával belépett az épületbe, majd beregisztrálta magát a recepción.

– Jó reggelt, Miss Mullany – köszönt udvariasan a portásnak.

– Jó reggelt, Tim! Szép napot!

Tim rámosolygott a nőre, majd továbbsietett a mosdók felé vezető folyosón. Errefelé még nem jártak sokan, a gyülekezett az iskola előtti téren és az aulában összpontosult. Tim pontosan tudta ezt, és azzal is tisztában volt, hogy ki tud mászni a fiú-WC ablakán az udvarra úgy, hogy senki ne vegye észre. Ő még soha nem tette ezt, de akik most minden másnál jobban betöltötték a tudatát, igen. Felhúzza az ablakot, majd átvette a lábát a párkányon, és már kint is volt az udvar betonozott talaján – előtte a hatalmas foci pályája, távolabb a melléképületek sora. Halk léptekkel a hátsó kerítés felé szaladt; a szíve a torkában dobogott, és végre megérkezett a félelem, ami most csak még jobban felajzotta, kiélezte az érzékeit.

Csütörtök reggelente mindig itt voltak. Elbújtak a pirosra meszelt fal egyik beugrójában, ahol a konténerek mögé húzódva nem vette észre senki, hogy elszívják egy cigarettát. Szigorúan csak egy szálát – aztán jöhetett a mentolos rágó és az Old Spice. Tim már látta szél borzolta hajukat a konténer horpadt fémteste mögött. Ledobta válláról az iskolatáskát, majd a gitártokba nyúlt, hogy a kezébe fogja a fegyvert. A töltények már a tárban voltak – .35 Remington típusú lőszer. Tudta, mit csinál. Elhajította a feleslegessé vált tokot, és a vállához szorította a puskát. Még egyszer a szemükbe akart nézni; látni akarta a legyőzöttséget, a félelmet és a pánikot az arcukon. Odalépett a szeméttároló mellé, és célzott. A beszélgetés egy pillanat alatt elhalt, és négy döbbszempár meredt rá. Tim nem várta meg, míg reagálhatnak a hirtelen támadásra, csak tüzelt. A bemélyedés a falban csapdává vált, ahonnan nem volt többé menekvés.

– Basszátok meg, ti mocskok! – szakadt fel belőle a lövésekkel együtt. – Dögöljete meg! Dögöljete meg!

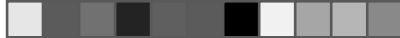
A töltények hangos robbanásokkal szelték át a levegőt és csapódtak be a védtelen testekbe, hogy véres ronccsá zúzzák azokat. A félig szívott cigaretta a betonra hullt, majd egy pillanat alatt átázott és elaludt az egyre terebélyesedő vértócsában. A perc töredéke alatt vége volt; már csak a halál mázsás súlya telepedett az üres udvarra, és a nyers, fullasztó szag minden pórusába befurakodott.

Pusztító erejű adrenalinlöket robbant fel a gyomrában, ahogy felfogta a tette véglegességét. A falhoz préselte magát, és hagyta, hogy elárassza a pánik. A fegyver kicsúszott a kezéből, ő pedig a földre huppant, és próbálta lecsillapítani ziháló lélegzetét. A testét izzadság borította el; hosszú haja nedvesen tapadt a halántékára, és hányingere támadt. Nem tehetett ellene semmit: az életöszöne automatikusan kapcsolt be, soha nem ismert erőt szakítva fel belőle.

Kikémlelt a rejtékhelyéről, az iskola irányába. Számított rá, hogy az iskolában szolgáló rendőr hamarosan megjelenik az udvaron, és már látta is, ahogy pisztolyát maga előtt tartva araszol arrafelé, ahonnan a lövéssorozat hangját hallotta. Fogalma sem volt, mennyi idő telhetett el; egyszerűen elveszítette az időérzékét. Csak azt érezte, hogy valami legyőzhetetlen erő menekülésre kényszeríti, és az egyetlen egérút a kerítésen át vezet. Át kell másznia rajta, és ha kijut az utcára, talán felszívódhat, mielőtt kiér az erősítés.

– Tegye le a fegyvert, és jöjjön elő! – közeledett lassan az egyenruhás férfi. – Helyezze a földre a fegyvert, és rúgja kijebbe, hogy jól lássam! Nem esik bántódása.

Tim erősen zihált. A rendőr egyelőre nem látta őt, így helyzetelőnyben volt. Cselekednie kellett. Felkapta a fegyvert, egy pillanatra kihajolt a konténer mögül, és lőtt. Halotta a találat összetéveszthetetlen hangját és a nyomában felharsanó fájdalmas ordítást. Eltaszította magát a faltól, majd rohanni kezdett. Elszaladt a földön fekvő férfi mellett, aki a bal combját szorítva vergődött a betonon, messzire elrúgta a pisztolyát, majd felpattant a drótkerítésre, és vad, ösztönös mozdulatokkal mászott felfelé. A hátára akasztott Marlin akadályozta, de képtelen volt megválni tőle. Nélküle meztelennek, védtelennek érezte magát. Úgy érezte, még szüksége lehet rá, és arra az egyetlen golyóra, ami a tárban maradt.

Közelinek tűnt a megváltás, de elkésett. Rendőrsziréna vijjogása tépett a levegőbe, és már látta, ahogy bekanyarodnak a sarkon, majd lefékeznek a focipálya mögött. Átlendült a kerítés felett, majd a rideg betonra puffant. A becsapódás erejétől bénító fájdalom szántott végig a bal karján, de még ez is jelentéktelennek tűnt abban az örületben. Tűnj el, tűnj el innen – szólította fel üvöltve egy belső hang, és ő engedelmeskedve rohant a szabadulás reménye felé. De nem vezetett már arra út, a rendőrök körbevették, fények villogtak a szemébe, és fegyverek meredtek a mellkasának.

– Állj! – hallotta a kiáltást. – Fegyvert eldobni! Ismétlem, fegyvert eldobni!

Timben csak ekkor tudatosult, hogy még mindig rajta lóg a Marlin. Fejben végigjátszotta a mozdulatsort, amivel magához ragadja, megtámasztja, és az ujja megtalálja a ravaszt. Egy másodperc csupán – ennyire lenne szüksége. Az agya tüzelni akart, és az izmai egyszerűen

engedelmeskedtek neki. Úgy helyezkedett, hogy a lehető legkönnyebben hozzáférjen a puskához.

– Dobd el a fegyvert, fiam!

Álomszerűnek, szürreálisnak érezte az egészet, mintha részeg lenne. Tényleg megtörtént? Tényleg túl van rajta? Hirtelen abban sem volt biztos, hogy valóban itt áll, és nem csak hallucinál. Minden elveszítette a jelentőségét, semmi sem volt fontos többé. Valami elszakadt benne, és egy pillanatra még a nevetés is megkönyékezte.

– Szarok rátok, seggfejek! – kiabálta vissza egy hang a torkából.

– Háromig számolok, utána kénytelen leszek lőni – figyelmeztette az egyik rendőr. Tim nem látta, melyik beszél hozzá, túl sokan voltak, és az alakjuk összemosódott a szeme előtt. Hol hagyta a szemüvegét? – jutott eszébe.

– Valahol biztosan leesett.

– Csinálj, amit akarsz, rohadék! – vicsorított, majd a pillanatok töredéke alatt újra felemelte a puskát, és találomra a rendőrsorfalba lőtt. A lövés hangja mintha ezernyi felületről pattanna vissza, hirtelen megsokszorozódott. Mindenhol hangos pukkanások sorjáztak felé, és ő értetlenül szemlélte a történéseket, mintha valahonnan messziről figyelné egy páholyból. Képtelen volt felfogni, mi történik a testével. Mi ez az éles fájdalom? Honnan jön a vér? Hogyan került hirtelen a földre? Nem értette, csak azt tudta, hogy valami kiragadta az irányítást a kezéből, és végleg elvesztette a hatalmát a saját élete felett. Ismerős volt ez az érzés. Nem is ijesztő, inkább csak... megszokott. Aztán sötétség borult a tudatára.

USA TODAY BESTSELLERSZERZŐ

CHEVY STEVENS

„Intenzív és felkavaró – egy fantasztikus pszichológiai thriller”

LEE CHILD

„Izgalmas, fordulatos, lehetetlen...”

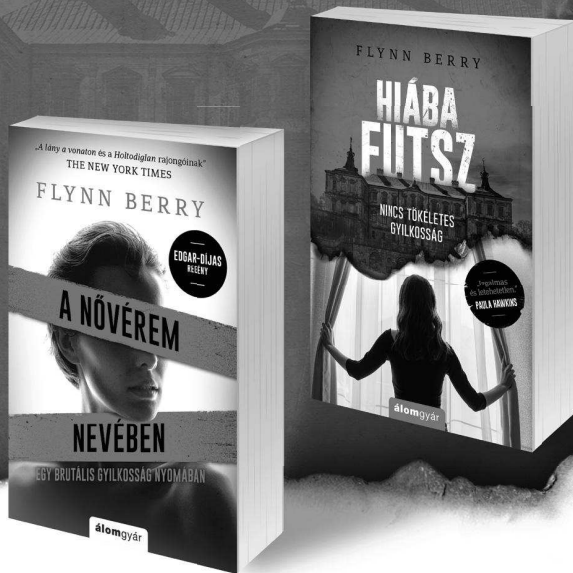
NIKII KÖNYVBLOG

Chevy Stevens vérfagyasztó pszichológiai thrillerei igazi érzelmi hullámvasútra ültetik az olvasókat. Felkavaró történeteivel, drámai fordulataival már meghódította a nemzetközi és a hazai közönséget is.

FLYNN BERRY

„Igazi thrilleres élmény, mely mindent elmond, mindent megmutat, és közben nem rémiszt teljesen halálra.”

A VALÓSÁGON TÚL KÖNYVBLOG

„Az írónőnek kétségtelenül van egy sajátos, komor stílusa, ami nagyon jól illik egy lélektani regényhez.”

KÖNYVLELŐ BLOG

Flynn Berry érzelmekre ható, fondorlatos pszichológiai thrillereit világszerte imádják az olvasók. Izgalmas, lélektani drámával átszőtt regényeit nem lehet letenni.

USA TODAY BESTSELLERSZERZŐ

SUE FORTIN

„...garantálja, hogy nagyon nehezen tudjuk letenni a könyvet, és még később, az olvasás befejeztével is a fejünkben járjon a történet.”

AH MAGAZIN

„Úgy érzed, hogy tudod, mi történik, hogy már mindent láttál, hogy nem tud meglepni, aztán mégis.”

ÍRÓK KÖZÖTT BLOG

Sue Fortin hihetetlenül tehetséges író, aki pontosan tudja, hogyan és mikor csavarjon egyet a történeten, hogy fenntartsa az olvasó figyelmét. Az író nő páratlanul izgalmas pszichológiai thrillereiben soha nem tudhatod, mi lesz a következő lépés...

HARRIET TYCE

„Csak még egy éjszaka,
és véget vetek az egésznek.”

Vérnarancs

A Vérnarancs Harriet Tyce nagyszerű bemutatkozó regénye, mely meglepő, új hangot hoz az olyan pszichológiai thrillerek világába, mint amilyen a Bujdokló szenvedély vagy a Holtodiglan.

JO JAKEMAN

„EGY ZSENIÁLIS DEBÜTÁLÓ REGÉNY”

- *Fiona Cummins, író*

Jo Jakeman fordulatos pszichológiai thrillere egy izgalmas bemutatkozó regény a bosszúról és az emberi kapcsolatok átértékeléséről.